

‘We vreesden vooral een gebrek aan privacy’

Marie-Ann De COCKER en haar man tekenden in voor een appartement in een cohousingproject in Gentbrugge

Eveline COPPIN

Als alles volgens plan verloopt, wonen Marie-Ann De Cocker (59) en haar man, Ignace Boesman (60), in 2019 in een appartement vlakbij natuurgebied de Gentbrugse Meersen. Ver moeten ze hun spullen niet verhuizen, want de inspecteur-adviseur rooms-katholieke godsdienst voor het secundair onderwijs in het bisdom Gent woont in Gentbrugge en het cohousingproject waar ze deel van uitmaken is in vogelvlucht zeventienhonderd meter bij hen vandaan.

–Hoe kwam u erbij in dat cohousingproject in te stappen?

Het werd allemaal concreter toen onze zoon zeven jaar geleden vroeg of mijn man en ik zin hadden om een kangoeroewoning te betrekken. Omdat ons huis veel trappen bevat en te groot is voor twee personen, stond al lang vast dat wij er niet onze oude dag gingen slijten. Na heel wat opzoekwerk bleek kangoeroewonen praktisch en juridisch niet haalbaar, maar

ondertussen hadden we wel al grondig gepraat over wat voor ons wel en niet mogelijk was.

Vorig jaar kwam diezelfde zoon met het idee op de proppen om samen in een cohousingproject te stappen. Initieel waren we allemaal erg enthousiast en volgden we de eerste vier maanden samen de vergaderingen, maar zij haakten onder meer af door de nabijheid van de E17.

–Wat is de meerwaarde voor jullie?

Voor mijn echtgenoot was die locatie aan de Gentbrugse Meersen een troef. Het is een mooie plek waar we beiden opgegroeid zijn en tot rust komen. Aan het geraas van de auto's storen we ons al lang niet meer. We opteerden voor een appartement tussen negentig en honderd vierkante meter op het gelijkvloers, zodat we geen trappen meer hoeven te doen en er hopelijk levenslang kunnen wonen. Een pluspunt is dat het een passiefwoning is die op een ecologische en duurzame manier wordt gebouwd.

Marie-Ann De Cocker: „Als je alles rekent, komt cohousen voor ons goedkoper uit dan wanneer we hetzelfde op de privé-markt zoeken.“ © Eveline Coppin

Verder is het gevaar om sociaal geïsoleerd te raken klein, omdat het buurtgevoel sterk gestimuleerd wordt en we veel buitenruimte samen delen. Er komt bijvoorbeeld een maandelijks klusjesdag en er zal regelmatig samen gekookt en gegeten

worden met hen die willen. Onze kinderen en kleinkinderen kunnen we privé ontvangen, maar ook in de gemeenschappelijke binnenruimte van zo wat 390 vierkante meter. In dat paviljoen zitten onder meer een keuken, eetplaats, hobbyatelier,

fietsenberging, kantooruimte, was- en droogplaats, bergkamer en logeerkamer. Als je alles rekent, komt cohousen voor ons goedkoper uit dan wanneer we hetzelfde op de privé-markt zoeken. Je kan die twee echter niet met elkaar vergelijken, omdat je door het delen van tijd, kennis en goederen anders gaat leven en vooral op lange termijn een ander kostenplaatje krijgt.

Verder leer ik mensen kennen met interesses, beroepen en achtergronden die ik anders niet tegen het lijf zou lopen en datervaar ik als erg verrijkend. Ten slotte vind ik het positief dat we kennis en materiaal delen. Delen doen we nu al met familie en burens, maar kunnen we nu op grotere schaal doen. Het besef dat we niet alleen vervuiling, verspilling en isolement veroorzaken, maar ook een deeltje van de oplossing zijn, stemt mij hoopvol. Ook al klinkt dat misschien allemaal wat sloganesk.

–Zijn er ook nadelen? Ik denk bijvoorbeeld aan het gebrek aan privacy...

Dat was onze grootste schrik en horen we bij veel mensen die interesse tonen. Die angst ebde bij ons volledig weg na gesprekken met cohousers in Vinderhout waar blijkt dat bewoners elkaar ontmoeten op de parking, in het paviljoen of op het speelterrein, maar zelden bij elkaar thuis.

Een ander gevaar waar ik beducht voor was, waren dominante en moeilijke persoonlijkheden. Ook daar werd ik snel in gerustgesteld, want alles wordt in consensus beslist en dominante karakters kiezen niet gauw voor zo'n context. Daarnaast had ik reserves voor het vele vergaderen. Momenteel komt de algemene vergadering om de twee weken twee uur samen. Dat is niet niks, maar het zijn constructieve vergaderingen en we leren elkaar zo beter kennen.

–Hoe ver staat het cohousingproject in Gentbrugge?

We tekenen nu de plannen uit en beslisten al een aantal zaken, zoals de inplanting van parking en gebouwen, wat in het gemeenschappelijk paviljoen komt, welke waardevolle bomen we willen bewaren en hoe we tegenover huisdieren staan. In totaal komen er zestien woningen en twaalf appartementen. Die laatste vooral met het oog op oudere koppels en alleenstaanden die minder ruimte nodig hebben om zo een goede mix tussen jong en oud te bewaken. Momenteel zijn er een tiental woonunits ingenomen en zijn enkele mensen of gezinnen kandidaat-lid. Wie dus nog een plaatsje wil, moet zich reppen...

Op 19 mei is Marie-Ann De Cocker te gast op het *Beleg van Gent*. Terwijl zij spreekt over cohousing geniet u van een lekkere vegetarische broodlunch en een drankje. Van 12.15 tot 13.15 uur in het Sint-Baafshuis in Gent (Biezekapelstraat 2). Meer info over het cohousingproject op www.cohousing-projects.be/index.php/gentbrugge.

Advertentie

WZC Sint Rafaël (Liedekerke) is een voorziening voor 230 oudere bewoners, met een dagverzorgingscentrum, een centrum voor kortverblijf en 42 inleunflats. Wij maken deel uit van een grote groep van ouderenvoorzieningen: de vzw Zorg-Saam Zusters Kindsheid Jesu. Meer dan 1.600 deskundige medewerkers en geëngageerde vrijwilligers maken werk van hun kernopdracht: streven naar zorg op maat. We doen dit door een eigentijdse, kwalitatieve dienstverlening aan te bieden aan 2.200 ouderen.

Met al onze enthousiaste medewerkers geven we in WZC Sint-Rafaël dagelijks zorg op maat aan verschillende doelgroepen: zorgbehoevende ouderen, ouderen met dementie, bewoners die nood hebben aan palliatieve zorgen.

Om aan onze bewoners de nodige pastorale begeleiding te geven, zoeken we momenteel een m/v:

PASTORAAL WERKER halftijds (30 uren/week)

Functie: • Je staat in voor een kwaliteitsvolle pastorale zorgverlening aan bewoners en hun familie, persoonlijk en in groep. • Je staat in voor de liturgische en religieuze activiteiten. • Je bent verantwoordelijk voor liturgische, pastorale en ethische vergaderingen (voorbereiden, leiden, opvolgen). • Je bent een teamspeler die zelfstandig en interdisciplinair de pastorale zorg vorm geeft. • Je geeft mee vorm aan de christelijke identiteit van het WZC in samenwerking met de directie.

Profiel: • Je genoot een theologische en/of pastorale opleiding (bijvoorbeeld master godsdienstwetenschappen, getuigschrift pastoraal van de gezondheidszorg of opleiding pastoraal werker aan het diocesaan instituut). Ervaring is een troef, maar schoolverlaters zijn welkom. • Je hebt affiniteit met ouderenzorg. • Je gaat vlot om met bewoners, familie en medewerkers. • Je beschikt over de nodige sociale vaardigheden, discretie en emotionele draagkracht om levens- en zingevingsvragen van bewoners, familie en medewerkers te bevragen en verhelderen. • Je bent bereid de christelijke identiteit van de voorziening mee uit te dragen.

Aanbod: • Een organisatie met een actuele kijk op ouderenzorg. • Een boeiende autonome functie in een aangename werksfeer. • Plaatselijke en overkoepelende begeleiding en ondersteuning. • Mogelijkheid tot het volgen van vorming. • Een motiverend salaris met een pakket extralegale voordelen (maaltijdcheques, extra dagen klein verlet, flexibiliteit in uurrooster etc.). Uren deeltijds werk overeen te komen.

Interesse? Stuur je sollicitatie met cv en pasfoto naar Heidi De Clercq, beleidsverantwoordelijke pastoraal en ethiek, Onze Lieve Vrouwstraat 23, 9041 Oostakker, of mailen naar declercqh@zorg-saam.zkj.be. Voor inlichtingen kan je terecht bij dhr. Manu Langerock, campusverantwoordelijke, WZC Sint-Rafaël, Kasteelstraat 14, 1770 Liedekerke, e-mail langerockm@strafael.zkj.be, tel. 053 66 65 79.

We bieden ook een warme werkplek aan verpleegkundigen met een gouden hart voor ouderen. Kijk ook 's op www.zorg-saam.be